

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหอพระ อำเภอเมือง เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาผลของกิจกรรมแนะแนว ที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหอพระ อำเภอเมือง เชียงใหม่ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลองโดยใช้กลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 48 คน ตามขั้นตอนการวิจัย จากนั้นนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มทดลอง โดยนำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติใช้ ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอวัดการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด โดยแบบสอวัดการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ได้นำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ของประชากรก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว โดยการตรวจให้คะแนนประชากรเป็นรายคน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ด้วยสถิติ Paired Sample t-test ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอวัดการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด แสดงไว้ในตารางที่ 3 - 27

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มทดลองแยกตามสถานภาพทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	12	25.00
	หญิง	36	75.00
การพักอาศัย			
	บิดาและมารดา	35	72.92
	บิดา	1	2.08
	มารดา	10	20.84
	ญาติ	1	2.08
	พี่สาว	1	2.08
สภาพสมรสของบิดาและมารดา			
	อยู่ด้วยกัน	35	72.92
	แยกกันอยู่ชั่วคราวเพราะทำงานคนละที่	3	6.25
	หย่าร้าง	7	14.58
	บิดาถึงแก่กรรม	3	6.25
สัมพันธภาพบิดา-มารดา			
	อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่น	13	27.08
	มีการทะเลาะกันบ้าง	29	60.42
	มีการทะเลาะกันบ่อย ๆ	2	4.17
	อื่น ๆ	4	8.33
บุคคลที่มีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน			
	ทุกคนในบ้าน	35	72.92
	ทั้งพ่อและแม่	8	16.67
	พ่อหรือแม่	3	6.25
	ญาติพี่น้อง	1	2.08
	ไม่มีใคร	1	2.08

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เรื่องที่บิดา-มารดาว่ากล่าวหรือลงโทษนักเรียน		
ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอน	28	58.33
ทะเลาะกับพี่น้อง	15	31.25
เที่ยวนอกบ้าน	2	4.17
คบเพื่อนไม่ดี	1	2.08
ไม่ทำตามคำสั่ง	2	4.17
การปฏิบัติของครอบครัวเมื่อนักเรียนกระทำผิด		
หักค่าขนม	7	14.58
ดุคำ	32	66.67
ดุคำ เย็นคืน	4	8.33
กล่าวตักเตือน	5	10.42
การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนและวันหยุด		
เล่นกีฬา หรือ เล่นดนตรี	21	43.75
จับกลุ่มคุยกับเพื่อน	8	16.67
เดินเล่นตามศูนย์การค้า	1	2.08
อยู่บ้าน ทำงานบ้าน เลี้ยงน้อง	18	37.5

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มทดลองมีนักเรียนชาย 12 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีนักเรียนหญิง 36 คน คิดเป็นร้อยละ 75 นักเรียนพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา 35 คนคิดเป็นร้อยละ 72.92 สภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 72.92 จำนวนบิดาที่มีชีวิตอยู่มี 45 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ส่วนมารดาปรากฏว่าไม่มีเสียชีวิต สัมพันธภาพบิดามารดามีการทะเลาะกันบ้าง 28 คน คิดเป็นร้อยละ 58.34 นักเรียนรู้สึกว่าคุณคนในบ้านมีความรู้สึกดีต่อตนเอง 35 คน คิดเป็นร้อยละ 72.92 เรื่องที่บิดามารดาว่ากล่าวหรือลงโทษนักเรียน เป็นเรื่องที่นักเรียนไม่เชื่อฟังคำสั่งสอน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 การปฏิบัติของครอบครัวเมื่อนักเรียนกระทำผิด ผู้ปกครองจะดุค่านักเรียน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 นักเรียนที่ใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนและวันหยุดเล่นกีฬาหรือเล่นดนตรี 21 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอวัดการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด
แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด
ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 1

ตัวแปร			ระดับการ เห็นคุณค่า ในตนเอง เกี่ยวกับ ยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง	$\bar{X}$	SD		
คนเก่งจะรับคำท้าทายให้ลองใช้ยาเสพติด				
ก่อนการทดลอง	3.91	1.04	มาก	1.69
หลังการทดลอง	4.02	0.97	มาก	

จากตาราง 3 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 2

ตัวแปร			ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง	$\bar{X}$	SD		
ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด				
ก่อนการทดลอง	4.10	0.90	มาก	0.81
หลังการทดลอง	4.14	0.89	มาก	

จากตาราง 4 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 3

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันภูมิใจในตนเองที่ฉันไม่เข้ายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด				
ก่อนการทดลอง	4.54	0.79	มากที่สุด	1.27
หลังการทดลอง	4.62	0.70	มากที่สุด	

จากตาราง 5 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 4

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ผู้ที่คัดลอกตามเพื่อน โดยไม่มีเหตุผล มีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกชักจูงให้ใช้ยาเสพติด				
ก่อนการทดลอง	2.29	0.98	น้อย	
				4.44**
หลังการทดลอง	2.62	1.00	ปานกลาง	

** p < .01

จากตาราง 6 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 2.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับน้อยและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 2.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 5

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
แม้ว่าฉันจะมีปมด้อย ฉันก็จะไม่ใช่ยาเสพติด เพื่อสร้างปมเด่นมาทดแทน				
ก่อนการทดลอง	4.33	0.88	มาก	0.44
หลังการทดลอง	4.35	0.88	มาก	

จากตาราง 7 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 6

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันภูมิใจในตนเองที่ใช้ยาเสพติดเพราะถือว่าการใช้ยาเสพติดเป็นเรื่องโก้เก๋ ทันสมัย				
ก่อนการทดลอง	4.58	0.57	มากที่สุด	0.82
หลังการทดลอง	4.64	0.56	มากที่สุด	

จากตาราง 8 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 7

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันเชื่อว่าการเลิกใช้ยาเสพติด เป็นสิ่งที่ทำได้หากมีความตั้งใจจริง				
ก่อนการทดลอง	4.39	0.73	มาก	0.00
หลังการทดลอง	4.39	0.70	มาก	

จากตาราง 9 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก และภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 8

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันภูมิใจในตนเองที่สามารถเปิดใจกว้างที่จะคบหา กับผู้ที่สามารถเลิกใช้ยาเสพติด				
ก่อนการทดลอง	3.95	0.87	มาก	
หลังการทดลอง	4.08	0.82	มาก	1.63

จากตาราง 10 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด
ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 9

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการ เห็นคุณค่า ในตนเอง เกี่ยวกับ ยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ประชาชนของประเทศจะมีคุณภาพได้นั้น ต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด				
ก่อนการทดลอง	4.70	0.50	มากที่สุด	1.00
หลังการทดลอง	4.72	0.49	มากที่สุด	

จากตาราง 11 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 12 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 10

ตัวแปร			ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง	$\bar{X}$	SD		
การใช้ยาเสพติดส่งผลเสียต่อตนเองเท่านั้น ไม่ส่งผลเสียต่อครอบครัวและประเทศชาติ	ก่อนการทดลอง	4.39	0.76	มาก
	หลังการทดลอง	4.41	0.84	มาก

จากตาราง 12 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 11

ตัวแปร	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด		t-value
	$\bar{X}$	SD	
ก่อนและหลังการทดลอง			
ก่อนการทดลอง	3.75	0.63	มาก
หลังการทดลอง	4.06	0.66	มาก

3.46**

** $p < .01$

จากตาราง 13 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 14 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 12

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ก่อนการทดลอง	3.97	0.86	มาก	2.21*
หลังการทดลอง	4.18	0.81	มาก	

* $p < .05$

จากตาราง 14 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 13

ตัวแปร	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด		t-value
ก่อนและหลังการทดลอง	$\bar{X}$	SD	
นับเชื่อว่าการใช้ยาเสพติดทำให้ผลการเรียนตกต่ำได้			
ก่อนการทดลอง	3.95	1.23	มาก
หลังการทดลอง	4.27	0.76	มาก

จากตาราง 15 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.23 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 14

ตัวแปร	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด		t-value
ก่อนและหลังการทดลอง	$\bar{X}$	SD	
เมื่อเพื่อนชักชวนให้ใช้ยาเสพติด ฉันจะใช้ยาเสพติดทันที			
ก่อนการทดลอง	4.83	0.37	มากที่สุด
หลังการทดลอง	4.83	0.37	มากที่สุด

จากตาราง 16 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 17 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 15

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันภูมิใจในตนเองที่ใช้ยาเสพติด เพราะการใช้ยาเสพติดช่วยให้มีเพื่อนมากขึ้น				
ก่อนการทดลอง	4.77	0.39	มากที่สุด	0.81
หลังการทดลอง	4.81	0.47	มากที่สุด	

จากตาราง 17 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 18 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 16

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันเชื่อว่าการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด จะไม่มีผลทำให้ตนเองถูกชักจูงให้ใช้ยาเสพติดได้เลย				
ก่อนการทดลอง	4.22	0.80	มาก	
หลังการทดลอง	4.41	0.73	มาก	1.92

จากตาราง 18 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 17

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันจะไม่สนใจเพื่อนที่ใช้ยาเสพติด เพราะถือว่าเพื่อนคนนั้นเป็นบุคคลที่ไม่ควรได้รับการช่วยเหลือ				
ก่อนการทดลอง	3.95	0.71	มาก	1.69
หลังการทดลอง	4.06	0.72	มาก	

จากตาราง 19 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 20 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 20

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ถ้าเพื่อนชวนให้ลองใช้ยาเสพติดฉันจะไม่สามารถปฏิเสธคำชวนเพราะกลัวว่าเพื่อนจะไม่คบด้วย				
ก่อนการทดลอง	4.47	0.61	มาก	
หลังการทดลอง	4.70	0.45	มากที่สุด	3.08**

** $p < .01$

จากตาราง 20 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 21 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 21

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
เมื่อฉันเห็นเพื่อนใช้ยาเสพติด ฉันจะไม่บอกให้ครูทราบ เพราะไม่ใช่เรื่องของฉัน				
ก่อนการทดลอง	4.62	0.48	มากที่สุด	1.13
หลังการทดลอง	4.68	0.46	มากที่สุด	

จากตาราง 21 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 22 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 22

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันภูมิใจในตนเองที่ร่วมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดของทางโรงเรียน เพราะเป็นสิ่งที่มีความหมาย				
ก่อนการทดลอง	4.66	0.51	มากที่สุด	1.13
หลังการทดลอง	4.72	0.49	มากที่สุด	

จากตาราง 22 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 23 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 23

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันตระหนักดีว่าฉันไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะฉันไม่อยากให้ผู้ปกครองเสียใจ ในพฤติกรรมที่ไม่ดีของตัวเอง				
ก่อนการทดลอง	4.77	0.47	มากที่สุด	0.00
หลังการทดลอง	4.77	0.47	มากที่สุด	

จากตาราง 23 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 24 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 24

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันคงจะภูมิใจในตนเอง ถ้าสามารถหาเงินมาซื้อยาเสพติดได้เอง โดยไม่ต้องขอเงินจากครอบครัว				
ก่อนการทดลอง	4.56	0.64	มากที่สุด	2.33*
หลังการทดลอง	4.66	0.55	มากที่สุด	

* $p < .05$

จากตาราง 24 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด และภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 25

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันอาจจะใช้ยาเสพติดเพื่อให้ปรับตัวเข้าได้กับเพื่อน				
ก่อนการทดลอง	4.75	0.48	มากที่สุด	0.44
หลังการทดลอง	4.77	0.42	มากที่สุด	

จากตาราง 25 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 26 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 24

ตัวแปร			ระดับการ เห็นคุณค่า ในตนเอง เกี่ยวกับ ยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง	$\bar{X}$	SD		
คนดีในความคิดของฉันจะต้อง ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด				
ก่อนการทดลอง	4.64	0.63	มากที่สุด	
				1.21
หลังการทดลอง	4.75	0.48	มากที่สุด	

จากตาราง 26 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 27 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมข้อที่ 25

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง				
ฉันเชื่อว่าความรักความอบอุ่นในครอบครัวจะเป็นเกราะช่วยป้องกันยาเสพติด				
ก่อนการทดลอง	4.79	0.50	มากที่สุด	1.43
หลังการทดลอง	4.87	0.39	มากที่สุด	

จากตาราง 27 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย การเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดเท่ากับ 4.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 28 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวม

ตัวแปร			ระดับการ เห็นคุณค่า ในตนเอง เกี่ยวกับ ยาเสพติด	t-value
ก่อนและหลังการทดลอง	$\bar{X}$	SD		
การเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด โดยรวม				
ก่อนการทดลอง	4.32	0.63	มาก	8.34**
หลังการทดลอง	4.42	0.66	มาก	

** $p < .01$

จากตาราง 28 พบว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดโดยรวมเท่ากับ 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดโดยรวม อยู่ในระดับมากและภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย การเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดโดยรวมเท่ากับ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-value พบว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดโดยรวม แตกต่างจากหลังการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดกิจกรรมแนะแนวครั้งนี้มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหอพระ อำเภอเมือง เชียงใหม่

ซึ่งเห็นได้ชัดจากการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับ ยาเสพติดก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว โดยเฉพาะการไม่คล้อยตามเพื่อนในการใช้ ยาเสพติด การให้คุณค่าต่อการปรึกษาปัญหาต่าง ๆ รวมถึงการเลิกยาเสพติด และรู้จักที่จะปฏิเสธ การชักชวนของเพื่อนที่ให้อายาเสพติด รวมทั้งการภาคภูมิใจในเรื่องที่ถูกต้องเหมาะสม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด หลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว ในข้อที่ 4, 11 และ 18 สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ ข้อที่ 12, 22 สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับยาเสพติด โดยรวมหลัง การเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวสูงกว่าก่อนการ เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01